

TEZA:

Obwiniona radca prawny w okresie od dnia 1 stycznia 2018 roku do dnia 31 grudnia 2020 roku nie wypełniła obowiązku doskonalenia zawodowego wynikającego z Kodeksu Etyki Radcy Prawnego i z Regulaminu zasad wypełnienia obowiązku doskonalenia zawodowego przez radców prawnych i zadań organów samorządu służących zapewnieniu przestrzegania tego obowiązku, tj. nie uzyskała minimalnej liczby punktów szkoleniowych, czym dopuściła się deliktu dyscyplinarnego.

Sygn. akt WO-68/22**ORZECZENIE**

z dnia 4 sierpnia 2022 roku

**Wyższy Sąd Dyscyplinarny Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie
w składzie następującym:****Przewodniczący:** S WSD Tomasz Jankowski (sprawozdawca)**Sędziowie:** S WSD Daniela Sosin
S WSD Wiesław Kmiotek

Protokolant: Piotr Ciepiński

przy udziale Zastępcy Głównego Rzecznika Dyscyplinarnego Konrada Mazura po rozpoznaniu w dniu 4 sierpnia 2022 r. na rozprawie

sprawy radcy prawnego D. O. obwinionej o to że w cyklu szkoleniowym 2018-2020 nie uzyskała minimalnej liczby punktów szkoleniowych, to jest popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 o radcach prawnych, art. 14 ust. 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego stanowiącego załącznik do uchwały nr 3/2014 z 22 lipca 2014 r. Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych, § 7 ust 1 i § 11 uchwały nr 103/IX/2015 Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 11 grudnia 2015r. w sprawie Regulaminu zasad wypełniania obowiązku doskonalenia zawodowego przez radców prawnych i zadań organów samorządu służących zapewnieniu przestrzegania tego obowiązku w związku z § 3 uchwały nr 209/X/2020 Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 24 października 2020r. w sprawie Regulaminu zasad wypełniania obowiązku doskonalenia zawodowego przez radców prawnych i zadań organów samorządu służących zapewnieniu przestrzegania tego obowiązku, po

rozpoznaniu odwołania obwinionej D. O. od orzeczenia Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych z dnia 11 marca 2022 roku, sygn. akt D 7/22

orzeka:

1. utrzymuje w mocy zaskarżone orzeczenie,
2. zasądza koszty postępowania odwoławczego przed Wyższym Sądem Dyscyplinarnym w kwocie 1800 zł (jeden tysiąc osiemset) od obwinionej D. O. na rzecz Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie.

UZASADNIENIE

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych, orzeczeniem z dnia 11 marca 2022 roku wydanym w sprawie sygn. akt D-7/22 uznał radcę prawnego D. O. (nr wpisu (...)) winnym tego, że w cyklu szkoleniowym 2018-2020 nie uzyskała minimalnej liczby punktów szkoleniowych, to jest popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 o radcach prawnych, art. 14 ust. 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego stanowiącego załącznik do uchwały nr 3/2014 z 22 lipca 2014 r. Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych, § 7 ust 1 i § 11 uchwały nr 103/IX/2015 Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 11 grudnia 2015r. w sprawie Regulaminu zasad wypełniania obowiązku doskonalenia zawodowego przez radców prawnych i zadań organów samorządu służących zapewnieniu przestrzegania tego obowiązku w związku z § 3 uchwały nr 209/X/2020 Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 24 października 2020r. w sprawie Regulaminu zasad wypełniania obowiązku doskonalenia zawodowego przez radców prawnych i zadań organów samorządu służących zapewnieniu przestrzegania tego obowiązku.

Od powyższego orzeczenia obwiniona radca prawny wywiodła odwołanie podnosząc zarzuty błędnej oceny materiału dowodowego oraz naruszenie art. 70⁶ ustawy o radcach prawnych w zw. z § 1 ust 1 uchwały nr 86/IX/2015 Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 20 marca 2015 r

Wyższy Sąd Dyscyplinarny Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie zważył co następuje.

Odwołanie nie jest zasadne i nie zasługujące na uwzględnienie a w konsekwencji orzeczenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych z dnia 11 marca 2022 r., sygn. akt D-7/22 należało utrzymać w mocy.

Zgodnie z art. 74¹ pkt 1 Ustawy z dnia 06 lipca 1982 r. o radcach w sprawach nieuregulowanych w ustawie do postępowania dyscyplinarnego stosuje się odpowiednio przepisy kodeksu postępowania karnego. Odpowiednie stosowanie przepisów prawa jest czynnością polegającą na stosowaniu odpowiednich przepisów bez żadnych modyfikacji, stosowanie przepisów z pewnymi modyfikacjami oraz nie stosowaniu przepisów, które ze względu na ich bezprzedmiotowość lub sprzeczność z przepisami ustanowionymi dla tych stosunków, do których miały być stosowane odpowiednio, nie mogą być w ogóle stosowane.

Sąd odwoławczy rozpoznaje sprawę w granicach zaskarżenia, a jeżeli w środku odwoławczym zostały wskazane zarzuty stawiane rozstrzygnięciu również w granicach podniesionych zarzutów, uwzględniając treść art. 447 § 1-3, a w zakresie szerszym w wypadkach wskazanych w art. 435, art. 439 § 1, art. 440 i art. 455 kpk. Sąd odwoławczy jest zobowiązany rozważyć wszystkie wnioski i zarzuty wskazane w środku odwoławczym, chyba że ustawa stanowi inaczej. Zgodnie natomiast z dyspozycją art. 437 § 1-2 kpk po rozpoznaniu środka odwoławczego sąd orzeka o utrzymaniu w mocy, zmianie lub uchyleniu zaskarżonego orzeczenia w całości lub w części.

Obowiązek doksztalcania zawodowego wynika z art. 14 pkt 1 i pkt 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego. Zasady wypełniania przez radcę prawnego obowiązku doskonalenia zawodowego zawarte zostały w Regulaminie zasad wypełniania obowiązku doskonalenia zawodowego przez radców prawnych i zadań organów samorządu służących zapewnieniu przestrzegania tego obowiązku. Zgodnie z regułą powinnego zachowania się określoną w art. 14 ust 1 i ust 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, obowiązkiem radcy prawnego jest dbałość o rozwój zawodowy poprzez kształcenie ustawiczne oraz branie udziału w szkoleniach zawodowych na zasadach określonych przez właściwy organ samorządu, a niewykonanie obowiązku szkoleniowego jest naruszeniem tych norm i zasad. Obwiniona radca prawny nie uzyskała wymaganej liczby punktów szkoleniowych w cyklu szkoleniowym 2018-2020, co zresztą sama potwierdziła w piśmie skierowanym do Rzecznika Dyscyplinarnego w dn. 2 listopada 2021 r. oraz w odwołaniu skierowanym do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego. Zatem w świetle takich okoliczności uznać należy, iż dopuściła się ona deliktu dyscyplinarnego.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny poprawnie dokonał oceny zachowania obwinionego radcy prawnego i prawidłowo ustalił stan faktyczny związany niewykonaniem obowiązku doksztalcania się radcy prawnego. Dokonana przez Okręgowy Sąd Dyscyplinarny ocena dowodów nosi znamiona oceny swobodnej zgodnej z zasadami logiki i doświadczenia życiowego a nie dowolnej co zarzuca obwiniony. Orzeczona wobec obwinionej kara nagany jest karą sprawiedliwą,

odzwierciedlającą stopień szkodliwości społecznej deliktu dyscyplinarnego, spełniającą zasady prewencji zarówno indywidualnej jak i generalnej. Wyższy Sąd Dyscyplinarny zwrócił uwagę, że obwiniona złożyła pisemne wyjaśnienia przed Rzecznikiem Dyscyplinarnymi, jednak wynikało z nich, że obwiniona nie uzyskała wymaganej liczby punktów. Wyższy Sąd Dyscyplinarny nie dał natomiast wiary twierdzeniom obwinionej, że z uwagi na wprowadzony stan pandemii pozostawała w błędnym przekonaniu, że cykl szkoleniowy zostanie przedłużony. Zarówno Krajowa Izba Radców Prawnych jak i Okręgowe Izby Radców Prawnych w tym okresie wprowadziły możliwość odbywania szkoleń w formie webinarów, szkoleń za dostępnych za pośrednictwem Internetu.

Koszty postępowania przed Sądami dyscyplinarnymi określają przepisy Uchwały nr 86/K/2015 Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 20 marca 2015r. w sprawie określenia wysokości zryczałtowanych kosztów postępowania dyscyplinarnego. Sąd 1 instancji orzekł zryczałtowane koszty w wysokości 1200 zł, i są to koszty odpowiadające nakładom pracy personelu zaangażowanego i prowadzącego dochodzenie dyscyplinarne tj. w szczególności koszty Rzecznika dyscyplinarnego, koszty posiedzeń OSD, koszty obsługi technicznej, korespondencji etc. Zdaniem Sadu rozpoznającego odwołanie określone w orzeczeniu koszty nie są wygórowane.

Sąd Odwoławczy nie dopatrył się również przesłanek zastosowania z urzędu art. 439 kpk lub art. 440 kpk.

O kosztach postępowania przed Wyższym Sądem Dyscyplinarnym Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie orzeczono zgodnie z art. 70⁶ ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych w zw. z §1 ust. 1 pkt 2 uchwały nr 86/IX/2015 Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 20 marca 2015 r. w sprawie określenia wysokości zryczałtowanych kosztów postępowania dyscyplinarnego.